உ
சிவமயம்
ஶ்ரீ மஹாதேவ ஜயம்

॥ श्री पंचाक्षर भुजंगम् ॥

॥ ஶ்ரீ பஞ்சாக்ஷர பு⁴ஜங்க³ம் ॥

தர்மப்ரவசன ரத்னம், உத்தம உபன்யாசக சக்ரவர்த்தி
பிரம்மஶ்ரீ மஞ்சக்குடி **K. ராஜகோபால சாஸ்திரிகள்**
இயற்றிய

नमस्येगिरीश स्वयंज्योतिरात्मन्
कैलासवासिन् भवभीतिशान्त ।
त्वामेवयाचेद्य भक्तिंप्रदेहिमे
मांरक्षदेवेश शंभोदयानिधे ॥ १ ॥

நமஸ்யேகி³ரீஶ ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிராத்மன்
கைலாஸவாஸின் ப⁴வபீ⁴திஶாந்த ।
த்வாமேவயாசேத்³ய ப⁴க்திம்ப்ரதே³ஹிமே
மாம்ரக்ஷதே³வேஶ ஶம்போ⁴த³யாநிதே⁴ ॥ 1 ॥

1. ஹே கிரீசா! நீங்கள் ஜ்யோதிஸ்வரூபமாக இருந்து ஜீவ ரக்ஷணம் செய்ய கைலாசத்தில் வசித்து மக்களின் பயத்தை அடக்கும் சிவமே! உங்களை வேண்டு கிறேன். சம்போ! தயாநிதியே, தேவேச, எனக்குப் பக்தியைக் கொடுங்கள். என்னை ரக்ஷித்தருள வேணும்.

महादेवमूर्ते महेशानशंभो
महाभाग्यदायिन् महामेरुवासिन् ।
महावाक्यगुप्त महादेहरूप
महद्भिःस्तुतस्त्वं मांरक्षचाद्य ॥ २ ॥

மஹாதே³வமூர்தே மஹேஶானஶம்போ⁴
மஹாபா⁴க்³யதா³யின் மஹாமேருவாஸின் ।
மஹாவாக்யகு³ப்த மஹாதே³ஹரூப
மஹத்³பி⁴:ஸ்துதஸ்த்வம் மாம்ரக்ஷசாத்³ய ॥ 2 ॥

2. மஹாதேவனே, மஹேசான சம்போ, மஹா பாக்யத்தையளிப்பவனே, மஹாமேருவில் வஸிப்பவனே, மஹா வாக்யங்களில் மறைந்திருக்கும் ரூபமுடைய சம்போ! மஹான்கள் உங்களைத் துதிசெய்கிறார்கள், (அப்படிப்பட்ட நீர்) என்னை இப்பொழுதே ரக்ஷித்தருள்வீராக.

शिवंदेवदेवं मृडंसर्वशान्तं
भवंभावगम्यं प्रभुंदान्तमूर्त्तिम् ।
नमस्येसदाभक्ति पूर्वंगिरीशं
शिवादन्यदैवं नजानेनजाने ॥ ३ ॥

ஶிவந்தே³வதே³வம் ம்ருட³ம்ஸர்வஶாந்தம்
ப⁴வம்பா⁴வக³ம்யம் ப்ரபு⁴ந்தா³ந்தமூர்த்திம் ।
நமஸ்யேஸதா³ப⁴க்தி பூர்வங்கி³ரீஶம்
ஶிவாத³ன்யதை³வம் நஜானேனஜானே ॥ 3 ॥

3. சிவன், தேவதேவன். ம்ருடன், ஸர்வசாந்தன், பவன் தியானத்தினால் அடையத்தகுந்தவர், அடக்கமானவர், கிரீசர் என்ற பெயர்களைச் சொல்லி எப்பொழுதும் பக்தி பூர்வமாக நமஸ்கரிப்பேன். சிவனைத் தவிர வேறு தெய்வம் தெரியாது, தெரியாது.

वरंवक्रतुण्डं सुतंजातमात्रे
स्वपुत्रंस्वयंप्रीति पूर्वप्रगृह्णन् ।
अंकेनिधायास्य मूर्ध्निस्वजिघ्रन्
सोमागणेशेति भक्तैःस्तुतस्त्वम् ॥ ४ ॥

வரம்வக்ரதுண்ட³ம் ஸுதஞ்ஜாதமாத்ரே
ஸ்வபுத்ரம்ஸ்வயம்ப்ரீதி பூர்வப்ரக்³ருஹ்ணன் ।
அங்கேநிதா⁴யாஸ்ய மூர்த்⁴நிஸ்வஜிக்⁴ரன்
ஸோமாக³ணேஶேதி ப⁴க்தை:ஸ்துதஸ்த்வம் ॥ 4 ॥

4. யாஜனமுகமுடைய புத்திரஜனப் பெற்றவுடன் ப்ரீதியுடன் தன் மடியில் வைத்து உச்சி முகந்து ஸந்தோஷப்படும் பரமேச்வரஜன '**ஸோமாகணேசன்**' என்று பக்தர்கள் ஸ்துதி செய்வார்கள்.

यमिच्छन् स्वयंतेज पुंजाभिरामं
परंब्रह्ममूर्तिम् स्वभासालसंतम् ।
नमश्शिवायेति मनुंरूपवन्तं
सदाभावयेहृत्सरोजे गिरीशम् ॥ ५ ॥

யமிச்ச2ன் ஸ்வயந்தேஜ புஞ்ஜாபி4ராமம்
பரம்ப்3ரஹ்மமூர்திம் ஸ்வபா4ஸாலஸந்தம் ।
நமஶ்ஶிவாயேதி மனும்ரூபவந்தம்
ஸதா3பா4வயேஹ்ருத்ஸரோஜே கி3ரீஶம் ॥ 5 ॥

5. ஸ்வயமாக (கோடிஸூர்யன் போல) ஜ்யோதிர் மண்டலமாக விளங்கும் பரப்ரும்மமாயும், தன் ஒளியினுல் தானுகப் பிரகாசிக்கும் சிவ மூர்த்தியும், 'நமச்சிவாய' என்னும் மந்திரத்தின் உருவமானவருமான கிரீசஞன சிவபெருமாஜன எப்போதும் என் உள்ளத்தாமரையில் வைத்திருப்பேன்.

ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷர புஜங்கம் உரையுடன் முற்றிற்று.

சிவம்